

dosar nr. 2ra-1580/2019

prima instanță, Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, judecător: (C. Crețu)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (S. Iorgov, O. Cojocaru, E. Clim)

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Strună,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Strună
împotriva lui Sergiu Strună cu privire la evacuarea din bunul imobil fără acordarea
altui spațiu locativ,

împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Sergiu Strună și s-a menținut hotărârea din
20 aprilie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă :

La data de 16 iunie 2017 Larisa Strună, a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Sergiu Strună cu privire la evacuarea din bunul imobil fără
acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii reclamanta Larisa Strună a indicat că la 18 septembrie
2012 a fost desfăcută căsătoria dintre Larisa Strună și Sergiu Strună conform
certificatului de divorț nr. 183, eliberat de Oficiul Stare Civilă Ialoveni, fără
partajarea averii. La momentul divorțului, averea comună a soților constituia o casă
de vacanță în or. Ialoveni (Tovărășirea „Zarea”) și de comun acord au convenit că
ea nu va fi împărțită și vă rămânea în folosul copiilor pe viitor. Anterior, în anul
2003, apartamentul și bunurile materiale, aflate în posesia familiei lor, au fost
vândute pentru a avea posibilitatea de a se stabili cu traiul peste hotare. Pe banii
câștigați au emigrat în Canada cu toată familia (ea, soțul - Strună Sergiu și doi
copii minori). Dar, la inițiativa, insistență a pârâtului Sergiu Strună, peste 7 luni, în
2004, au revenit împreună la locul de baștină, unde s-au stabilit cu traiul în casa
mamei sale Varvara Lupu, pe adresa or. Ialoveni, str. xxxx, nr. 6x.

Reclamanta Larisa Strună, a menționat că înainte de emigrare, la data de
17 decembrie 2003, mama reclamantei Varvara Lupu, i-a testat toată averea, care îi
va aparține la data decesului, inclusiv și casa de locuit de pe adresa menționată.

Reclamanta Larisa Strună a susținut că după întoarcere, conflictele familiare deja existente s-au intensificat, neînțelegerile între ei au devenit tot mai frecvente și acute. Din partea soțului în adresa sa s-a început provocarea stărilor de tensiune și de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare. În urma unui act de violență fizică în prezența copiilor, la 06 august 2012 a depus plângere la sectorul de poliție Ialoveni. Pe cale amiabilă au convenit să divorțeze și să locuiască separat. În pofida promisiunilor sale, la rugămintea și, apoi, la insistența reclamantei, pârâtul Sergiu Strună până în prezent prelungește să locuiască timp de 5 ani în imobilul care aparține reclamantei. După decesul mamei sale, reclamanta a intrat în posesia casei de pe adresa or. Ialoveni, str. xxxxx, nr. 6x.

Reclamanta Larisa Strună a afirmat că pe parcursul întregii perioade de după divorț în permanență înainte de plecarea sa la serviciu, după serviciu, noaptea, îi este încălcată sistematic liniștea în casă, este prezentă violența psihologică și anume: prin impunerea voinței pârâtului și a controlului personal, distrugerea obiectelor personale, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, amenințări verbale, acte de gelozie, impunerea izolării totale de familie, de comunitate, de rude și prieteni.

Reclamanta a invocat că din cauza situației create, conflictele au devenit tot mai acute, iar viața în aceeași locuință a devenit insuportabilă iar ea a fost nevoită să plece de acasă, începând cu luna ianuarie 2016 până în iunie 2016 a fost nevoită să închirieze un apartament ca să poată trăi în liniște și ca să poată merge la serviciu să-și îndeplinească cerințele și sarcinile înaintate.

Reclamanta a susținut că din cauza insistenței și amenințărilor pârâtului de a-i face probleme la serviciu a revenit acasă. Dar din nou au continuat: violența psihologică, actele de gelozie, impunerea izolării (de societate, rude, prieteni, familie), impunerea de a părăsi locuința, care, de fapt, îi aparține integral. În cazul în care nu va respecta cerințele înaintate de dumnealui, a fost amenințată, că va fi internată la spitalul de psihiatrie.

Reclamanta Larisa Strună a declarat că a fost nevoită să plece iarăși pe 4 luni de acasă. De fiecare dată când revenea acasă găsea facturile pentru serviciile comunale neachitate în sume mari, pe care a fost nevoită să le achite. În urma conflictelor și amenințărilor, reclamanta a fost nevoită să depună cerere la Inspectoratul de Poliție Ialoveni pentru a lua măsuri în privința pârâtului și de a preveni unele situații de violență. Luând în considerație faptul, că conviețuirea împreună sub același acoperiș cu Sergiu Strună, în casa părinților reclamantei este imposibilă, iar ultimul refuză benevol să elibereze casa, pentru a avea dreptul de a-și utiliza bunurile, care îi aparțin, pentru a preîntâmpina pericolul asupra securității și bunăstării personale, a fost nevoită să se adreseze în instanță cu cerere privind evacuarea lui Strună Sergiu din locuință.

Reclamanta Larisa Strună a solicitat admiterea acțiunii, evacuarea din imobil fără acordarea unui alt spațiu locativ și retragerea vizei de reședință a lui Sergiu Strună din imobilul situat în or. Ialoveni str. xxxxxx, nr. 6x.

Prin hotărârea din 20 aprilie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Strună împotriva lui Sergiu Strună cu privire la evacuarea din imobil, s-a dispus evacuarea lui Sergiu Strună din imobilul situat în or. Ialoveni str. Fructelor, nr. 6 fără acordarea unui alt spațiu locativ.

Prin încheierea din 16 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea lui Sergiu Strună privind repunerea în termen a cererii de apel.

Prin decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Sergiu Strună și s-a menținut hotărârea din 20 aprilie 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Strună împotriva lui Sergiu Strună cu privire la evacuarea din bunul imobil fără acordarea altui spațiu locativ.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că conform testamentului nr. 8009 din 17 decembrie 2003, întocmit la notarul V. Nagacevschi, Varvara Lupu, a testat toată averea ce îi va aparține la momentul decesului său, inclusiv casa de locuit cu lotul de pe lângă casă, situate pe adresa, or. Ialoveni, str. Xxxxxx, nr. 6, pe numele fiicei sale, Larisa Strună. Bunul imobil, teren cu numărul cadastral 5501xxx.060 și construcția cu numărul cadastral 550xxxx.060.01, amplasate în or. Ialoveni str. Fructelor, nr. 6, conform datelor organului cadastral, aparține în exclusivitate reclamantei Larisa Strună, nu face parte din bunurile proprietate în devălmășie a soților, fiind dobândită de proprietară în temeiul certificatului de moștenitor nr. 72x0 din 16 martie 2017.

Instanța de apel a respins argumentele apelantului precum că nu a fost citat despre locul, data și ora ședințelor de judecată în cadrul instanței de fond, or potrivit materialelor pricinii, se atestă că plicurile cu citațiile expediate lui Strună Sergiu au fost restituite cu mențiunea factorului poștal „nereclamat”. Astfel, instanța a dispus citarea publică a pârâtului Sergiu Strună. Prin urmare, procedura de citare legală în privința lui Sergiu Strună a fost respectată. Nu poate fi reținut drept argument în vederea admiterii cererii de apel nici faptul că Sergiu Strună nu are unde trăi în cazul evacuării.

Instanța de apel a menționat că proprietatea privată consacră dreptul titularului de a poseda, folosi și dispune de un bun în mod exclusiv, absolut și perpetuu, în limitele stabilite de lege. Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană consacră dreptul la respectarea bunurilor. Astfel orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

De asemenea, instanța de apel a indicat că Larisa Strună este titularul dreptului de proprietate asupra imobilului litigios, este singurul îndreptățit să exercite atributele acestui drept, respectiv, posesia, folosința și dispoziția, fără ca o altă persoană să intervină în vreun mod în exercițiul dreptului său. Prin urmare, proprietarul bunului poate cere în justiție, obligarea terțului care ocupă un imobil fără titlu legal locativ, la respectarea acestui drept. Proprietarul poate apela la acțiunea în evacuare pentru considerentul că ocuparea unui spațiu fără nici un titlu reprezintă o obligație corelativă a dreptului de folosință, ca drept propriu de a nu i se aduce nici o atingere.

Instanța de apel a constatat legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond, argumentele apelantului fiind neîntemeiate, instanța de apel ajungând la concluzia de a respinge apelul declarat de Sergiu Strună și a menține hotărârea primei instanțe.

La 17 iunie 2019, Sergiu Strună, a declarat recurs împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea

recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul Sergiu Strună, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, care urmează a fi casată deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Recurentul Sergiu Strună, a menționat că instanța de apel la soluționarea pricinii a apreciat eronat circumstanțele cauzei și anume faptul că cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Recurentul Sergiu Strună, a relatat că nu este de acord cu concluziile instanței de apel precum că procedura de citare legală în instanța de fond a fost îndeplinită cu respectarea tuturor prevederilor legale. Deoarece nefiind prezent în ședința de judecată a instanței de fond nu a avut posibilitatea să beneficieze în plină măsură de dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO. Astfel, hotărârile pronunțate împotriva sa au afectat grav drepturile sale de abitație în casa de pe str. Fructelor, nr. 6 or. Ialoveni, iar procedura de examinare a cererii de chemare în judecată a fost una intransparentă și formală.

Totodată, recurentul a specificat că reclamanta Larisa Strună, cunoștea de faptul că pîrîtul Sergiu Strună deține cetățenia Ucrainei și permanent cunoștea locul aflării sale, mai mult ca atât dispunea și de numărul său de telefon, care cu ușurință a putut să-l comunice instanței de judecată pentru ca să fie citat în instanța de judecată. Astfel reclamanta cu rea-credință a ascuns această informație de la instanța de judecată pentru a avea posibilitate să examineze cauza în absența sa. Mai mult ca atât, instanța de judecată pînă a dispune citarea publică urma să verifice dacă reclamanta a epuizat toate căile de stabilire a locului de aflare și de citare a lui în instanța de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 14 februarie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 1635 (f.d. 92), fiind recepționată de recurentul Sergiu Strună la data de 18 mai 2019, fapt ce se confirmă prin cererea, anexată la materialele cauzei (f.d. 93).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de Sergiu Strună, la data de 17 iunie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 09 iulie 2019, în adresa intimatei Larisa Strună a fost expediată copia recursului declarat de Sergiu Strună, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 06 august 2019 Larisa Stună a depus referință prin care a solicitat adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate.

Examinând temeiurile recursului declarat de Sergiu Strună, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergiu Strună, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Sergiu Strună, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Sergiu Strună, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției

Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Sergiu Strună.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Sergiu Strună, împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Strună împotriva lui Sergiu Strună cu privire la evacuarea din bunul imobil fără acordarea altui spațiu locativ.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan